[2025] 2ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.263 : 2025ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 95

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਏ.ਐੱਨ.ਆਰ.

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2016 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1876)

09 ਜਨਵਰੀ 2025

[ਜੇ.ਬੀ. ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ ਅਤੇ ਆਰ. ਮਹਾਦੇਵਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਿਕਿਓਰਟਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੈੱਡਨੋਟਸ

ਵਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਐਕਟ, 2002-ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ - ਧਾਰਾ 34, 17, 13 (4) - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਮੁਦਈ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਪਤੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਨੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ - ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਪਲਾਟ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਗਿਆ - ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਲਾਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ - ਫਿਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ; ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪਲਾਟ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ - ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਆਰ.ਓ.ਆਰ.ਡੀ.7 ਆਰ.11 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ-ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਗਿਰਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਸਹੀ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਹਨ

ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਧਾਰਾ 9 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਰਾਹਤਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ - ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਡੀਆਰਟੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਨਾ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ/ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਉਲਟ ਹੈ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ "ਬਹਾਲੀ" ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ - ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤੀਜੀ ਰਾਹਤ ਵੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਨਹੀਂ ਗਈ - ਧਾਰਾ 13 (3) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 13 (3) ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜੋ ਸੀ। ਕਦੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। VII r. 11 - ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਬਚ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 7 – ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। 7 ਵੀਂ ਆਰ 11 - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰਕ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਉਲਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - ਆਰ.ਡੀ.7 ਆਰ.11 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। (ਪਾਰਸ 16-18, 23-25, 45)

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - ਆਰ.ਡੀ.VII r.11 - ਓ.VII, r.11 ਅਧੀਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ - ਪ੍ਰਭਾਵ:

ਆਯੋਜਿਤ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ/ ਓਰਡ.VII, r.11 - ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। VII, r.11 - ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ /ord.VII, r.11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਜੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਓਆਰਡੀ VII, R. 11 ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ

ਜੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰਕ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਉਲਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ. [ਪਾਰਸ 24, 25]

ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ, 2002 - ਧਾਰਾ 17 - ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਰਜ਼ੀ - ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ - ਡੀਆਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ - ਕਬਜ਼ਾ "ਬਹਾਲੀ" ਅਤੇ "ਸੌਂਪਣਾ" ਕਬਜ਼ਾ - ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 23]

ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ - ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ:

ਆਯੋਜਿਤ :ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰਪਸੀ ਐਕਟ, 1993 ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ, 2002 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ - ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 17 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਪੱਧਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 38]

ਬੈਂਕਿੰਗ / ਬੈਂਕ - ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ - ਨਾਕਾਫੀ ਟਾਈਟਲ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ - ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ:

ਆਯੋਜਿਤ:ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫੀ ਟਾਈਟਲ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸਸਤੇ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ - ਚਿੰਤਾ ਜਨਤਕ ਧਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਈਟਲ ਸਰਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ (ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੇਤ) - ਨਾਲ ਹੀ, ਟਾਈਟਲ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਲਈ ਮਿਆਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ। [ਪੈਰਾ 44]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਪਾਂਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2021) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 466 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।**

ਆਯੋਜਿਤ: ਮਾਧਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਐਕਸਿਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. [2019] 8 ਐਸਸੀਆਰ 1058: **(2019) 7 ਐਸਸੀਸੀ 158**; ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀ ਭਾਈ

ਹੋਰ। [1985] 2 ਐਸਸੀਆਰ 784 : **(1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 475**; ਬੈਂਕ ਆਫ ਰਾਜਸਥਾਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੀਸੀਕੇ ਸ਼ੇਅਰ ਐਂਡ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਿੰਗ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ [2022] 17 ਐਸਸੀਆਰ 567: (2023) 1 ਐਸਸੀਸੀ 1; ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ। [2003] 1 SCR 376 : (2003) 6 SCC 220; ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ [2004] 3 ਐਸਸੀਆਰ 982 : (2004) 4 **ਐਸਸੀਸੀ 311;** ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ। [2013] 12 ਐਸਸੀਆਰ 232 : **(2014) 1 ਐਸਸੀਸੀ 479**; ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਮੁਕੇਸ਼ ਜੈਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. **[2016] 8 ਐਸਸੀਆਰ 427 : (2017) 1 ਐਸਸੀਸੀ 53**; ਰੋਬਸਟ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਈਆਈਐਚ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। [2016] 8 ਐਸਸੀਆਰ 437: **(2017) 1 ਐਸਸੀਸੀ 622;** ਐਸਬੀਆਈ ਬਨਾਮ ਆਲਵਿਨ ਅਲਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ [2018] 4 ਐਸਸੀਆਰ 477: **(2018) 8 ਐਸਸੀਸੀ 120;** ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦਕੁਮਾਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2019) 14 ਐਸਸੀਸੀ 788; ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਸਟੀਲ ਕਾਸਟਿੰਗਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਵੀ ਸੰਪਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ. [2021] 7 ਐਸਸੀਆਰ 532: (2022) 2 **ਐਸਸੀਸੀ 573;** ਹਰਸ਼ਦ ਗੋਵਰਧਨ ਸੋਂਡਾਗਰ ਬਨਾਮ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ [2014] 11 ਐਸਸੀਆਰ 605: (2014) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1; ਐਮ.ਪੀ. ਵਕਫ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਨ ਸ਼ਾਹ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੁਆਰਾ ਐਲ.ਆਰ.[2006] ਪੰਨਾ 8 SCR 85: **(2006) 10 SCC 696;** ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਡਾ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ **ਏਐਨਆਰ। 1962 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 111** - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਰਸਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ - **ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ**

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908; ਵਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਐਕਟ, 2002; ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ, 1993.

ਕੀਵਰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ; ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ; ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ; 11 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ; ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਨਿਰੀਖਣ; ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ; ਸਿਰਲੇਖ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹਨ; ਸਿਰਲੇਖ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟਾਂ; ਕਬਜ਼ਾ "ਬਹਾਲ ਕਰੋ"; "ਹੈਂਡਓਵਰ" ਕਬਜ਼ਾ; ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਉਪਾਅ; ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਰਾਹਤ; ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ।

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਏ.ਐੱਨ.ਆਰ. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1876

ਗਵਾਲੀਅਰ ਵਿਖੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 30.10.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2012 ਦੇ ਐਫਏ ਨੰਬਰ 408 ਵਿੱਚ

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1877, 1896, 1893, 1897, 1915, 1907, 1913, 1900, 1898, 1916, 1914, 1892, 1910, 1899 ਅਤੇ 1917 2016

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਓ.ਪੀ. ਘੱਗਰ, ਸਚਿੰਦਰ ਕਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ

ਉਮੇਸ਼ ਬਾਬੂ ਚੌਰਸੀਆ, ਪ੍ਰਿਟੀ ਕੁਮਾਰੀ, ਮੰਜੂਲਾ ਚੌਰਸੀਆ, ਮਨੀਸ਼ ਪਾਠਕ, ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਇਲ, ਪ੍ਰਗਤੀ ਨੀਖੜਾ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਭਾਨੂ ਨੀਖੜਾ, ਅਤੁਲ ਡੋਂਗ, ਅਨਿਕੇਤ ਪਟੇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਆਰਡਰ

ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕੈਪਸ਼ਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

2. 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1876 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮਾਮਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ

3. ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 2012 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 408 ਵਿੱਚ ਜਬਲਪੁਰ ਵਿਖੇ 30.10.2012 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 25ਏ/2011 ਵਿੱਚ ਭੋਪਾਲ ਦੇ 5 ਵੇਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1908 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਸੀਪੀਸੀ").

4.ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 25ਏ/11 ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ:

ਏ. ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਿਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੱਦ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪਲਾਟ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ।

ਬੀ. ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੀ ਲਾਲ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੀ. ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਸੰਬਰ 2009 ਤੋਂ ਦਸੰਬਰ 2010 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 7200/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਡੀ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੱਕ ਦਾ ਮੁਨਾਫਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 600/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਸਹੁਰੇ ਨੇ 19.06.1967 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ 15.08.2005 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਪਤੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਜੈਨ (ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 4) ਅਤੇ ਸੱਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਜੈਨ ਨੇ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਕਈ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਪਲਾਟ 03.07.2008 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 3 (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ) ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 1) ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

6. ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਂਕ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਿਕਿਓਰਟਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਆਜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਐਕਟ, 2002 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ") ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

7. ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

8.ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ

ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੈਰਾ (9) ਅਤੇ (10) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> 9. ਉੱਪਰ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਗਿਰਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗਿਰਵੀ 'ਤੇ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।
>
> 10. ਅਸੀਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਵੀ ਅਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਜਿਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ

ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ / ਪਲਾਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ/ਪਲਾਟ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਲਈ 1/- ਰੁਪਏ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਰਾਹਤ ਦੀ ਕੀਮਤ 20/- ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਐਕਟ, 1870 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (ਵੀ) (ਏ) ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਹੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

9. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਓ.ਪੀ.ਗੱਗੜ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਭਾਵ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਉਮੇਸ਼ ਬਾਬੂ ਚੌਰਸੀਆ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੋ ਇਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10 ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ।

<u>ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ</u>

19.06.1967: ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ।

15.8.2005: ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 3 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ:

1. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਮਹਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ (1/3)

2. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਜੈਨ (1/3)

3. ਸੱਸ (1/3)

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ।

03.7.2008: ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਤਾ ਦੇ ਜੀਜਾ ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਜੈਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ।

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਕਤ ਪਲਾਟ ("ਵਿਸ਼ਾ ਪਲਾਟ") ਨੂੰ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ("ਬੈਂਕ") ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕੁਝ ਉਸਾਰੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੩ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ਾ ਪਲਾਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

1.ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ("ਪਹਿਲੀ ਰਾਹਤ")
2. ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ("ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ")

3. ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਲਈ ("ਤੀਜੀ ਰਾਹਤ")

ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਏ) ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ।
ਬੀ) ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਟੈਂਪ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.
10.2.2012. ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:
1. ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
2. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।
09.04.2012. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 10.2.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

1. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ

11. ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"34. ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ- ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ, 1993 (1993 ਦਾ 51) ਦੇ ਤਹਿਤ।

12. ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ..." ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਧਾਰਾ 5 (5), 13 (10), 17 ਅਤੇ 19. ਧਾਰਾ 17 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

13. ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਤ), *ਜੋ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13* ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ... ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ...

ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (2), (3) ਅਤੇ (4) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ

ਚਾਹੇ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 17 (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

14. ਧਾਰਾ 17 ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਹੈ ਕਿ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

15. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 3 ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਏ) ਪਹਿਲੀ ਰਾਹਤ ਸੁਮੇਰ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਬੀ) ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਮੋਦ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਸੀ) ਤੀਜੀ ਰਾਹਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਹੈ।

16. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਲਕਿ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ

17. ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਵਿੱਚ ਮੰਗੇ ਗਏ ਐਲਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

18. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡੀ.ਆਰ.ਟੀ. ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਰਾਹਤਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

19. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਗੀਆਂ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਦੋ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਉਦਾਹਰਣ 1: A ਅਤੇ B, X ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ। X ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, A ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ X ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਾਰਸਲ ("ਲੈਂਡ 1") ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ A ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ੧ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਪੁੱਤਰ ਭਾਵ B ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ X ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 1 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ B ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਹਨ। ਬੀ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਵਸੀਅਤ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਵਸੀਅਤ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਉਦਾਹਰਣ 2: X ਦਾ ਵਿਆਹ Y (ਪਤਨੀ) ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਜੀਵ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, 1985 ਵਿੱਚ, ਜੋੜੇ ਨੇ Q ਨੂੰ ਗੋਦ ਲਿਆ। 1990 ਵਿੱਚ, Y ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ X ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਐਕਸ ਦੀ 1995 ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਗੋਦ ਲਏ ਗਏ ਬੱਚੇ ਕਿਊ (ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ) ਨੇ ਇਕ ਜ਼ਮੀਨ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, X ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਭਰਾ Z ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ Q ਨੂੰ "ਗੋਦ ਲੈਣਾ" ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੋਦ ਲੈਣ ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, Q X ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। X ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

1. Q ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਸੀ।
2. ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ Z ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, Z ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।
3. ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ Q ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ Q ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਸੀ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ Q ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ Q ਕੋਲ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਗੋਦ ਲੈਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ Z ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ Q ਦਾ ਗਿਰਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਗੋਦ ਲੈਣ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ।

21. ਤੀਜੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

22. ਮੁਕੱਦਮਾ 2011 ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ 2016 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 17 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 2016 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ) ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: "17. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।—(1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਬੋਰੋ ਸਮੇਤ)

> (1) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਤ) ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 45 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:
>
> ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੀਸਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।
>
> ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ- ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏਗਾ।
>
> (2) ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਾਅ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।
>
> (3) ਜੇ, ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਾਅ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਜਾਂ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸਹਾਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ 13.

(4) ਜੇ, ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਹਾਰਾ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਰਜ਼ਾ।

(5) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(6) ਜੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ, ਅਜਿਹੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿਓ।

(7) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ

ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ, 1993 (1993 ਦਾ 51) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

23. ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਣਸੋਧੀ ਧਾਰਾ 17 (3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ:

1. ਧਾਰਾ 17 (3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 2016 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸ ਕੋਲ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ" ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ:

1. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 (1) "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਤ) ਦੁਖੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ 17 (3) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਡੀਆਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡੀਆਰਟੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

2. ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਣਸੋਧੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 17 (3) ਵਿੱਚ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਬਹਾਲੀ" ਹਨ ਨਾ ਕਿ "ਸੌਂਪਣਾ"। ਕੈਂਬਰਿਜ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਰੀਸਟੋਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ"। ਧਾਰਾ 17 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ "ਬਹਾਲ" ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਡੀ.ਆਰ.ਟੀ. ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਕਬਜ਼ਾ "ਬਹਾਲ" ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ; ਇਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ "ਸੌਂਪਣ" ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਬਹਾਲੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਡੀ.ਆਰ.ਟੀ. ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਇਕ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਡੀ.ਆਰ.ਟੀ. ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸਦ ਲਈ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਤਰਕਹੀਣ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

II. ਹੁਣ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਣਸੋਧੀ ਧਾਰਾ 17 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਆਰਟੀ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਡੀਆਰਟੀ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ

1. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ/ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਉਲਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
2. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਡੀਆਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ "ਬਹਾਲ" ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

111.ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਡੀਆਰਟੀ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤੀਜੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ।

IV. ਬੈਂਕ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ "ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰੋ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ", ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਾਰਾ 13 (3) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ: "ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਸਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ" ਜੋ ਧਾਰਾ 13 (3) ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ:

1. ਧਾਰਾ 13 (3) ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

"ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ"।

2. ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ। ਇਸ ਲਈ, ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ..." ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ, "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

3. 3. ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 13 (3) ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਡੀਆਰਟੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(v) ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ, 2016 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 13 (3) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 13 (3) ਵਿੱਚ ਵੀ "ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਧਾਰਾ 13 (3) ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

"(3) ਜੇ, ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਾਅ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ, ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ,

(ਏ) ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਾਰਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ;

(ਬੀ) ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ

(ਸੀ) ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ।

24. ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਤੀਜੀ ਰਾਹਤ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (3) ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

25. ਜੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਹਤ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਹਤ ਏ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹਤ ਬੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਰਾਹਤ ਬੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ VII ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ 11 ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰਕ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਬੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਉਲਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ.

ਧਾਰਾ 34 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ

26. 26. ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ (2004) 4 ਐਸਸੀਸੀ 311 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਨੂੰ ਸਾਰਥਕ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"50. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ

ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਸਾਲਵੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।" ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਾਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਬਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

51. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇੰਨਾ ਬੇਤੁਕਾ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਗਿਰਵੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਰਸਿਮਹਾਚਾਰੀਆ [ਏਆਈਆਰ]

1955 ਮੈਡ 135], ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 141 ਅਤੇ 144 ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: (ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 143)

> 22. ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਰਵੀਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੋਹਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗਹਿਣੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ: ਐਡਮਜ਼ ਬਨਾਮ ਸਕਾਟ [(1859) 7 ਡਬਲਯੂਆਰ 213, 249]. ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਇਹ ਰੋਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੀਮਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਡੀਡ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਕਿਓਰਿਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਗਹਿਣੇ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਦੇਖੋ ਘੋਸ਼, ਰਾਸ਼ਬੇਹਰੀ: ਮੌਰਗੇਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਗ ਦੂਜਾ, ਚੌਥਾ ਸੰਸਕਰਣ, ਪੰਨਾ 784.)"
>
> (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

23.ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। (2014) 1 ਐਸਸੀਸੀ 479 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਲਾਮੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਲਾਮੀ 2005 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਸਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ 2006 ਵਿੱਚ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਰ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ 2007 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਕੱਲੇ ਡੀਆਰਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਜੋ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡੀਆਰਟੀ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ

10. ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ 17-2-2000 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਰਾਹੀਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਗੁਰੂ ਓਮ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲਜ਼, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 10 ਨੂੰ 25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 104/3 ਅਤੇ 105/2, ਪਟਵਾਰੀ ਹਲਕਾ ਨੰਬਰ 5, ਪਿੰਡ ਸੀਗੋਂ, ਅੰਜਾਦ ਰੋਡ, ਬਰਵਾਨੀ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 7 ਤੋਂ 9 ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਬਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ।

11. ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 1-3-2004 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਤਹਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ। ਨਿਲਾਮੀ ਨੋਟਿਸ 30-9-2005 ਨੂੰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ 8-11-2005 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 7 ਤੋਂ 9 ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਡੀਆਰਟੀ, ਜਬਲਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2005 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 19 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ 21-7-2006 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 5 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਤੋਂ 9 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਰਵਾਨੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 16ਏ/07 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 9 ਤੱਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰੇਮਜੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ/ਪੋਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਐਚਯੂਐਫ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 7 ਤੋਂ 9 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 41/1, 42/3 ਅਤੇ 42/2 ਵੀ ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

HUF ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਨ। ਪਰ, ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰੇਮਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਤੋਂ 8 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਮਾਂ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਚਯੂਐਫ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਇਦਾਦ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 7 ਤੋਂ 9 ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 14-9-1999 ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ 31 3-1998 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਮ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 42/1 ਵੀ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 7 ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 42/3 ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਐਚਯੂਐਫ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 6 ਤੋਂ 8 ਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ।

13. ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਏ ਸਨ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਤੋਂ 9 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ, ਬੈਂਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

XXX XXX XXX

18. ਧਾਰਾ 17 ਅਧੀਨ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19. ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਬਲਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਿਆਵਤੀ ਟੰਡਨ ਕੇਸ [ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸੱਤਿਆਵਤੀ ਟੰਡਨ, (2010) 8 SCC 110 : (2010) 3 SCC (CIV) 260]

20. ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਕਰ ਸਕਣ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ.ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੋ, ਜੇ ਬੈਂਕ (ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ) ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

XXX *XXX* *XXX*

22. ਧਾਰਾ 34 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (2004) 4 ਐਸਸੀਸੀ 311] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 349, ਪੈਰਾ 50)

"50. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਸਾਲਵੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ 'ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਾਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਬਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

23. ਧਾਰਾ 13, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰ ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

24. ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੀਜ਼, ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ. ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ "ਉਪਾਅ" ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਕਿਓਰਟਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਉਪਾਵਾਂ" ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਿਸੇ "ਉਪਾਵਾਂ" ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਉਪਾਅ ਡੀਆਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿਕਿਓਰਟਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਡੀਆਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 35 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਜੋ ਧਾਰਾ 9 ਸੀਪੀਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

25. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ "ਉਪਾਵਾਂ" ਤੱਕ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚੁੱਕੇ ਗਏ "ਉਪਾਵਾਂ" ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਿਰਫ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 6 ਤੋਂ 8 (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 5) ਦੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

26. ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਕਿਓਰਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ "ਉਪਾਅ" ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ [ਹੀਰਾਲਾਲ ਕੁਲਮੀ ਬਨਾਮ ਗੋਵਿੰਦ ਕੁਲਮੀ, 2008 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 130, ਮਿਤੀ 5-8-2010 (ਐਮਪੀ)] ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

28. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪੈਰਾ 18, 19 ਅਤੇ 20 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 13 (4) ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਬਦ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ, ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 17 (3) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਬਹਾਲੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ

29. ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 13 (4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਕੇ ਗਏ "ਉਪਾਵਾਂ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ

ਆਰਡਰ VII, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵੰਡ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਦੋਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਵੰਡ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਪਾਂਡਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ (2021) ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 466 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਬਹੁਤ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਗਦੀਸ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ

"21.3. ਜਗਦੀਸ਼ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਲਾਲ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਰੋਕ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਇਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰੇਮਜੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ / ਪੋਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਐਚਯੂਐਫ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 9 ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਵੀ ਉਸੇ ਐਚਯੂਐਫ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 8 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਐਚਯੂਐਫ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਾਰ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਤਹਿਤ ਮੁੱਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 8 ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਪੂਰਵਜ ਪ੍ਰੇਮਜੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ-ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਚਯੂਐਫ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਪੜਾਅ ਕਿ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਐਚਯੂਐਫ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਜਾਇਦਾਦਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7 ਤੋਂ 9 ਨੇ 14/9/1999 ਦੀ ਵਿਕਰੀ-ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੀ ਖਰੀਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਛੇਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 31/3/1998 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ-ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਾਮ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 42/1 ਵੀ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ 17/2/2000 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ 9 ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਬਲਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ/ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (4) ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ...

31. ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਮੁਕੇਸ਼ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ। (2017) 1 ਐਸਸੀਸੀ 53 ਨੇ ਧਾਰਾ 34 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13 ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਚੁਣੌਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਇਹ ਹਨ:

"16. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਡੀਆਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਐਕਟ 2002 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਐਕਟ 1993 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ।

32. ਰੋਬਸਟ ਹੋਟਲਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਈਆਈਐਚ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿੱਚ (2017) 1 ਐਸਸੀਸੀ 622 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ (i) ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ (ii) ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1993 ਇਸ ਲਈ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਾਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਖੋਜ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਹੈ: ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਾਰ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹਨ

31. ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ, 2002 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਾਹਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਅਤੇ ਸ਼ੰਘਾਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। [ਨਾਹਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਅਤੇ ਸ਼ੰਘਾਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, (2009) 8 ਐਸਸੀਸੀ 646: (2009) 3 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਈਵੀ) 481] ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਕੋਲ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। 32. ਪੈਰਾ 110-111 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: (ਨਾਹਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਐਂਡ ਸ਼ੰਘਾਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, (2009) 8 ਐਸਸੀਸੀ 646: (2009) 3 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਈਵੀ) 481], ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 697)

110. ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ◌ਾ◌ੂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਕੋਲ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

111. ਧੁਲਾਭਾਈ ਬਨਾਮ ਧੁਲਾਭਾਈ ਵਿੱਚ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [ਧੁਲਾਭਾਈ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 78], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ: (ਏਆਈਆਰ ਪੰਨਾ 89, ਪੈਰਾ 32)

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ.ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।

32. ... ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਭਿੰਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

XXX XXX XXX

(2) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਜਾਂ ਢੁਕਵੀਂਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ.

ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਕੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਉਪਾਅ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

33. ਧਾਰਾ 34 ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ:

(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ii) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬਾਰ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਈਆਈਐਚ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਜੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਬਸਟ ਹੋਟਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

33. ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਐਸਬੀਆਈ ਬਨਾਮ ਆਲਵਿਨ ਅਲਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2018) 8 ਐਸਸੀਸੀ 120 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ (ਜੋ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਗਿਰਵੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

> "2. ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਡੀ.ਆਰ.ਟੀ.) ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਡੀ.ਆਰ.ਏ.ਟੀ.) ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਕਿ 13-3-2011 ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਗਿਰਵੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇਹ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਉਕਤ ਫਲੈਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਫਲੈਟ ਦਾ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਸਾਇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜ਼ਹੂਰ ਕੇ ਧਨਾਨੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਰੀਮ ਕੇ ਧਨਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਬੀਕਾ ਕੇ ਧਨਾਨੀ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, 3 ਅਤੇ 4)। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਫਲੈਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਗਿਰਵੀ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਕਾਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਗਿਰਵੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ।
>
> XXX XXX XXX
>
> 8. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਿਕਿਓਰਟਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੁਨਰਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਐਕਟ, 2002 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "2002 ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 34, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਜਾਂ ਡੀਆਰਏਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

9. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਫਲੈਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਅਤੇ 6 (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬਰਾਬਰ ਗਿਰਵੀ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੇ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਅਤੇ 6 (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੋਰਮ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡੀਆਰਟੀ ਅਤੇ ਡੀਆਰਏਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੈ।

XXX XXX XXX

12. ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਮੇਹਰਾਂਗਿਜ਼ ਜੇ ਰੰਗੂਨਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਐਸਬੀਆਈ, 2016 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 8878) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 2014 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 7480 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਅਸਲ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 2010 ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਤੋਂ 4 ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਫਲੈਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਰਾਬਰ ਗਿਰਵੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਲਾਈ 2018 ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

34. ਮਾਧਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ ਬਨਾਮ ਐਕਸਿਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ. (2019) 7 ਐਸਸੀਸੀ 158 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ VII ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਲੈਟਾਂ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਬਿਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਣ ਗਿਆ

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਕੇ ਇਸਨੇ ਬਿਲਡਰ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਰਡਰ VII ਨਿਯਮ 11 ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ **(ਸੁਪਰਾ)** ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
- ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ।
- ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ। • ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਡੀਆਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੇ ਡੀਆਰਟੀ ਦੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਮੁੱਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
- ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

  "2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ(ਆਂ) ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਰਬਿਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (ਲੀਕ ਵਿੱਚ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ "ਆਰਬਿਟ ਹੈਵਨ" (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ") ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਫਲੈਟ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਬਿਲਡਰ"), ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਨੇਪੀਅਨ ਸੀ ਰੋਡ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਡਰ ਨੂੰ ਕਈ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਨੇ 2009 ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਫਲੈਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਫਲੈਟਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਕੋਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤਾ/ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਵਾਂ) ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਫਲੈਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਸਮੇਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗਾ - ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਿਲਡਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਲੈਟਾਂ (ਫਲੈਟਾਂ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ.ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।

4. ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਾਲ 2013 ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਹੀ ਬਿਲਡਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੂਲ ਰਕਮ 150 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਲਡਰ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚਕਾਰ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ 13-9-2016 ਨੂੰ ਇਕਨਾਮਿਕ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਵਾਂ) ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ (ਆਰਬਿਟ ਹੈਵਨ) ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਬਿਲਡਰ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿਚਕਾਰ ਗਿਰਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ (ਆਂ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਬੰਧਤ ਫਲੈਟਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਯੋਗਦਾਨ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਯੋਗਦਾਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਡਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲੋਂ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਬਿਲਡਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਬੈਂਕ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

XXX XXX XXX

5. ਸਬੰਧਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਤੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 26-7-2017 (ਪਦਮ ਅਸ਼ੋਕ ਭੱਟ ਬਨਾਮ ਆਰਬਿਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ, 2017 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 7740: (2017) 6 ਐਮਏਐਚ ਐਲਜੇ 102) ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ (ਵਾਂ) ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "ਡੀਆਰਟੀ") ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2002 ਦਾ ਐਕਟ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (2004) 4 ਐਸਸੀਸੀ 311], ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਲਾਲ [ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਲਾਲ, (2014) 1 ਐਸਸੀਸੀ 479: (2014) 1 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਈਵੀ) 444] ਅਤੇ ਐਸਬੀਆਈ ਬਨਾਮ ਜਿਗੀਸ਼ਾਬੇਨ ਬੀ ਸੰਘਵੀ (ਐਸਬੀਆਈ ਬਨਾਮ ਜਿਗੀਸ਼ਾਬੇਨ ਬੀ ਸੰਘਵੀ) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। 2010 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 1868: (2011) 3 ਬੋਮ ਸੀਆਰ 187] ਅਤੇ ਅਰਾਸਾ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਨੱਲਮਲ [ਅਰਾਸਾ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਨੱਲਮਲ, 2004 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 250: (2005) 2 ਬੀਸੀ 127]। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ/ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਮਵੀ "ਸੀ ਸਫਲਤਾ 1" ਬਨਾਮ ਲਿਵਰਪੂਲ ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਐਂਡ ਇਨਡੈਮਨੀਟੀ ਐਸਐਨ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ (ਆਂ) ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ ਪ੍ਰੋਟੈਕਸ਼ਨ ਐਂਡ ਇਨਡੈਮਨੀਟੀ ਐਸਐਨ ਲਿਮਟਿਡ, 2001 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 1019: ਏਆਈਆਰ 2002 ਬੋਮ 151] ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੰਜ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ (ਐਕਸਿਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਮਾਧਵ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ, 2018 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਬੋਮ 3891: (2018) 6 ਬੀਓਐਮ ਸੀਆਰ 738 ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

7. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਇਸ ਰਾਏ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਬਿਲਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਵਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ [ਮਾਰਡੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, (2004) 4 ਐਸਸੀਸੀ 311] ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

XXX XXX XXX

10. ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੇਜਲ ਗਲਾਸ ਲਿਮਟਿਡ [ਸੇਜਲ ਗਲਾਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਨਵੀਲਨ ਮਰਚੈਂਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ, (2018) 11 ਐਸਸੀਸੀ 780: (2018) 5 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਈਵੀ) 256] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਹੈ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ (ਆਂ) 2 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕੱਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕੇ ਉਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਚਾਓਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੁਝ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

11. ਇਸ ਸਥਿਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੁੱਖ ਜਾਂ ਇਕਲੌਤੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰਾਹਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਾ ਵੱਧ ਅਤੇ ਨਾ ਘੱਟ।

12. ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ 7 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਐਫ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਘਾਟ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੁਝ ਰਾਹਤਾਂ ਨੂੰ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 16 ਸੀਪੀਸੀ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

12. ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਰਡਰ 7 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਐਫ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾਗਤ ਘਾਟ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਕੁਝ ਰਾਹਤਾਂ ਨੂੰ 2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਚਿਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 6, ਨਿਯਮ 16 ਸੀਪੀਸੀ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

13. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਨਾਹਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਅਤੇ ਸ਼ੰਘਾਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਥਨ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। [ਨਾਹਰ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਐਂਟਰਪ੍ਰਾਈਜ਼ਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਹਾਂਗਕਾਂਗ ਐਂਡ ਸ਼ੰਘਾਈ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, (2009) 8 ਐਸਸੀਸੀ 646: (2009) 3 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਈਵੀ) 481] ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ

2002 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

14. ਇੱਕ ਫੋਰਟੀਓਰੀ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਸਿਰਫ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 (ਡੀ) ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

35. ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦਕੁਮਾਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਓਵਰਸੀਜ਼ ਬੈਂਕ ਐਂਡ ਓਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ। (2019) 14 ਐਸਸੀਸੀ 788 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

36. ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਸਟੀਲ ਕਾਸਟਿੰਗਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਵੀ ਸੰਪਤੀ ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ. (2022) 2 ਐਸਸੀਸੀ 573 ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 13 (2) ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ ੩੪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਿਰਫ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ। ਧਾਰਾ ੩੪ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਤੁਰ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹਨ

"9. ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਬੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

10. ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ ਨੂੰ "ਧੋਖਾਧੜੀ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੱਲ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਰਕਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

11. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਤਹਿਤ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪੱਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸਰਫੇਸੀ ਏਸੀਟੀ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਸਾਲ

37. ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ ਬਨਾਮ ਮੋਤੀ ਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ। (1985) 1 ਐਸਸੀਸੀ 475 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਸਥਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਅਤੇ "**ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ**" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਐਕਟ ਰਿਕਵਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹਨ3. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 207 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

3. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 207 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

> ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
>
> (2) ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
>
> ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਰਾਹਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

4. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 256, ਜੋ ਧਾਰਾ 207 ਦੀ ਪੂਰਕ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

> (1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਰਜ਼ੀ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
>
> (2) ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇਗਾ।

5. ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

6. ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ. ਉਸ ਸ਼ਡਿਊਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ "ਸੂਟਸ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ "ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਨੂੰ "ਅਪੀਲਾਂ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ 35ਐਂਟਰੀਆਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਂਟਰੀਆਂ 1 ਤੋਂ 34 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਐਂਟਰੀ 35 ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 207 ਅਤੇ 256 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਇਕੱਲੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 35 ਨੂੰ "ਆਮ" ਐਂਟਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਜਨਰਲ" ਵਜੋਂ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਾਲਮ 2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ" ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ "ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਵੇਰਵਾ" ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਉਸ ਕਾਲਮ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ

> "ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜੋ ਇਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ "ਆਮ" ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਐਂਟਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ "ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਉਪਾਵਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ.ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ". ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਗਹਿਣੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਕਾਇਆ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਦਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਤਰਕ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (1), ਜੋ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

> (1) ਖਤੇਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਜਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਖੈਰ ਖਤੇਦਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਭੂਮੀ ਵਿਕਾਸ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, 1965 (1965 ਦਾ ਐਕਟ 13) ਜਾਂ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਜੋ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ" ਕਿ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਗਿਰਵੀ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰਕਮ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਜਮਾਨਤੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ ਗਿਰਵੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਤੋਂ ਗਾਰੰਟੀ ਪੱਤਰ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਤੀਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਬਾਕੀ ਐਂਟਰੀ 35 ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਿਰਵੀ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

8.ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੂਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਦਾ। ਜੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਰੰਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਰਾਹੀਂ ਬੈਂਕ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਕਟੌਤੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਐਂਟਰੀ 35 ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ. ਜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

38. ਕਰਜ਼ਾ ਵਸੂਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 1993 ਦੇ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਐਕਟ ਅਤੇ 2002 ਦੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ.ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਸੰਸਦ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹਰਸ਼ਦ ਗੋਵਰਧਨ ਸੋਂਡਾਗਰ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਅਸੈਟਸ ਰੀਕੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (2014) 6 ਐਸਸੀਸੀ 1 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੜ ਕਬਜ਼ਾ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਸਰਫੇਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਧਾਰਾ 17 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (3) ਅਤੇ (4) ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਪੱਧਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਰਵੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

39. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਕਫ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਨ ਸ਼ਾਹ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ (2006) 10 ਐਸਸੀਸੀ 696 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਇਹ ਹਨ:

> 28. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 83 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
>
> (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

40. ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਡਾ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ 1962 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 111 ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜੀਵ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਨ. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

> "4..... ਇਸ ਲਈ, ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਐਕਟ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਸਧਾਰਣ ਇਨਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਜੁੱਟ ਹੈ. ਪਰ ਕਥਿਤ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਸਾਧਾਰਨ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੌਖੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਹੋਵੇ।

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਜੀਵ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਚਾਰ-ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਵਰਗੀਆਂ ਜਮਾਨਤੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। .....

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਆਰ.ਡੀ.ਬੀ. ਐਕਟ, 1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੈਂਕ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ

41. ਬੈਂਕ ਆਫ ਰਾਜਸਥਾਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੀਸੀਕੇ ਸ਼ੇਅਰਜ਼ ਐਂਡ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਿੰਗ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ, ਜੋ (2023) 1 ਐਸਸੀਸੀ 1 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਰੈਫਰੈਂਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,

1993, ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਯੋਜਿਤ

(A) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(B) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(C) ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(D) ਇਹ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਰੋਕ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ.

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

42. ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਇਹ ਹਨ:

39. ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਸਿਰਫ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 31 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

XXX XXX XXX

ਸਾਡਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ

43. ਸਾਨੂੰ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਹੀ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ. ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਸੀ। ਧੂਲਾਭਾਈ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [ਧੂਲਾਭਾਈ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (1968) 3 ਐਸਸੀਆਰ 662 : ਏਆਈਆਰ 1969 ਐਸਸੀ 78] ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ

ਉੱਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ. ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਦੁਆਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਗਰਵਾਲ [ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਗਰਵਾਲ, (2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ 220] ਜਿੱਥੇ ਇਹ

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ◌ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਰੋਕ ਦਾ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗੀ।

44. ਹੁਣ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਮੁੜੀਏ ਤਾਂ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਵੇ। ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (6) ਅਤੇ (8) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਬੈਂਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (11) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਉਸ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

45. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚੋਣ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ

XXX *XXX* *XXX*

47. ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਾਂਸਕੋਰ [ਟ੍ਰਾਂਸਕੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸ] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2008) 1 ਐਸਸੀਸੀ 125 : (2008) 1 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਈਵੀ) 116] ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਡੀਆਰਟੀ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ.ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਭਾ ਜੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ।

ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151

48. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 5 ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਆਰ.ਡੀ.ਬੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜੋ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਿਰਫ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਡੀਆਰਟੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

49. ਹੁਣ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਿਕਵਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ. ਇਹ ਲਾਭ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਧਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਡੀਆਰਟੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

50. ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਡੀਆਰਟੀ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਡੀਆਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਉਪਾਅ ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਡੀਆਰਟੀ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

XXX *XXX* *XXX*

56. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ

(c) ਕੀ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ?

ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(a)ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਡੀਆਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਰਡੀਬੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

(ਅ) ਜੇ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਚਾਹੇ ਉਹ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ

43. ਦੁਆਰਕਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ.ਐਸ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ ਬਨਾਮ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ 220 (3 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕੇਗੀ

ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਇਹ ਹਨ:

> "22. ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਖਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ ਧਿਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਦੇਖੋ ਸਾਹਿਬਗੌੜਾ ਬਨਾਮ ਓਗੇਪਾ [(2003) 6 ਐਸਸੀਸੀ 151: (2003) 3 ਸੁਪਰੀਮ 13)। ਫਿਰ ਵੀ, ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
>
> *XXX* *XXX* *XXX*
>
> 25. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਮਰਹੂਮ ਦਵਾਰਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਗਰਵਾਲ) ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਰਾਹਤ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੀ।
>
> (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

44. ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਫੀ ਟਾਈਟਲ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਸਸਤੇ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜਨਤਕ ਧਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟਾਈਟਲ ਸਰਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਪਹੁੰਚ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ (ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੇਤ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਿਯੋਗ ਕਰਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟਾਈਟਲ ਖੋਜ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਲਈ ਮਿਆਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ.

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

45. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

46. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਖਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਗੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ
ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ
ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾਹੈ।

47. ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ
ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੈੱਡਨੋਟਸ: ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016